19/04/2019

“Τότε κατάλαβα ότι ο Γέροντας δεν μου μιλάει μέσω του ΟΤΕ.Μου μιλάει με πνευματικό τρόπο”

/ Γνώμες

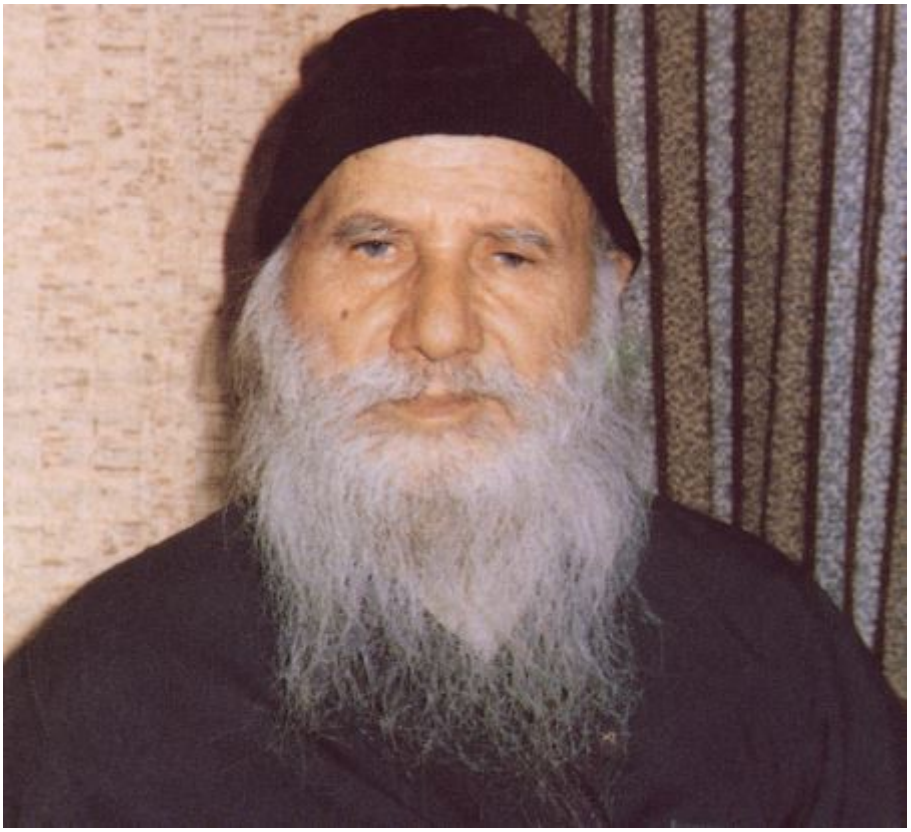

Επειδή ο Γέροντας με παίρνει κάθε μέρα τηλέφωνο από τις 4 μέχρι τις 6 και διαβάζουμε τον Όρθρο, σκέφτηκα ότι, επειδή το τηλέφωνο είναι υπεραστικό θα πληρώνει πολλά χρήματα στον ΟΤΕ. Γι’ αυτό όταν πληρώθηκα έβαλα σ’ ένα φάκελο 50.000 δρχ. για να τις δώσω.

– Γέροντα, έφερα μερικά χρήματα, γιατί ο λογαριασμός του ΟΤΕ θα είναι μεγάλος.

– Τι λες, μωρέ; Εδώ θα κτίσουμε εκκλησία και θα δώσουμε τόσα χρήματα στον ΟΤΕ; Ρίξτα στο κουτί που έχουμε για το κτίσιμο της εκκλησίας.

Τα έριξα στο κουτί. Αλλά συνέχεια ο λογισμός μού έλεγε: Φαίνεται ότι ο ΟΤΕ θα του χάρισε κάποια γραμμή ή κάποιος άλλος τα πληρώνει.

– Σήκωσέ με. Δώσε μου τα παπούτσια να τα βάλω και δέστα.

Πήρε το μπαστούνι του και μου λέει: Πάμε.

Ξαφνιάστηκα. Τον κρατούσα και σκεφτόμουν: Πού θα πάμε; Βγήκαμε από την

μπαλκονόπορτα και προχωρούσαμε προς το καινούργιο κτήριο το οποίο ήταν ακόμα «γιαπί». Ανεβήκαμε κάτι σκαλάκια και μου έδειξε τα καινούργια κελλιά. Μου έδειξε το ελαφρομπετόν που βάζουν για μονωτικό υλικό.

Ανεβήκαμε σ' ένα κελλάκι που έχει κτιστό κρεβάτι και από το παράθυρό του φαίνεται η θάλασσα.

– Σου αρέσει εδώ;

– Ναι, είναι πολύ όμορφο, ασκητικό.

– Αγαπώ πολύ τους ασκητές. Γι' αυτό ο νους μου είναι συνέχεια στα Καυσοκαλύβια, αλλά δεν με αφήνουν να πάω. Κάποτε όμως θα πάω και θα μείνω εκεί. Ξαναγυρίσαμε από την μπαλκονόπορτα και περίμενα να ξαπλώσει. Εκείνος όμως προχώρησε προς την είσοδο του κελλιού του και μου είπε:

– Τώρα πάμε επάνω στα παλιά κελλιά που είναι άδεια.

Έξω στον διάδρομο περίμεναν πολλοί άνθρωποι και νόμιζαν ότι τόση ώρα είμαι μέσα στο κελλί. Περίμεναν να βγω για να μπουν. Όταν είδαν τον Γέροντα όρθιο στον διάδρομο τάχασαν. Μερικοί πρώτη φορά έβλεπαν όρθιο τον Γέροντα. Συγκινήθηκαν και έτρεξαν να πάρουν την ευχή του. Προχωρήσαμε κι ανεβήκαμε στον β' όροφο. Οι πόρτες των κελλιών ήταν κλειστές.

– Σ' αυτό το κελλί έχουν λιβάνι.

Εγώ σκέφτηκα: «Φαίνεται το μύρισε». Εκείνος διάβασε την σκέψη μου και είδε την ολιγοπιστία μου.

– Σ' ετούτο έχουν απλώσει σιτάρι πλυμένο για να το αλέσουν για πρόσφορα.

Πάλι ο λογισμός μου σκέφτηκε: «Ε, και το βρεγμένο σιτάρι έχει μια μυρωδιά».

Ο Γέροντας ξανάπιασε τον λογισμό μου και μου λέει για το τρίτο κελλί:

– Εδώ έχει σκουριάσει το καζανάκι επειδή δεν το τραβάμε. Πήγαινε να ρίξεις λίγο νερό.

Πράγματι, άνοιξα την πόρτα και όντως το νερό, όταν τράβηξα το καζανάκι, βγήκε σκουριασμένο. Οπότε σκέφθηκα: «Η σκουριά δεν μυρίζει».

Καθώς επιστρέφαμε τον ακούω να απαντά σε κάποιον στο τηλέφωνο.

– Εμπρός, εμπρός! Ναι, ναι. Έτσι να κάνεις…

Έδωσε σε κάποιον συμβουλές. Στα χέρια του δεν κρατούσε κανένα τηλέφωνο. Ήμασταν οι δυο μας. Έμεινα ακίνητη. «Μα, πώς μιλάει χωρίς τηλέφωνο;».

– Άντε, κλείστο τώρα και πέρνα κι από δω κάποια μέρα να σε δούμε.

Μου λέει:

– Να, μωρέ. Αυτός είχε ανάγκη να ρωτήσει. Έπαιρνε κάτω στο κελλί, αλλά δεν ήμουνα εκεί και το σήκωσα από δω.

Τότε ξύπνησα. Τότε κατάλαβα ότι ο Γέροντας δεν μου μιλάει μέσω του ΟΤΕ. Μου μιλάει με πνευματικό τρόπο, γι' αυτό είπε τα χρήματα να τα ρίξω στο κουτί για το κτίσιμο της εκκλησίας.

– Άντε, πάμε τώρα.

Από το βιβλίο της Μοναχής Πορφυρίας (Σπυριδούλας Μόσχου), "Μαθητεία στον Άγιο Πορφύριο", έκδοση "Η Μεταμόρφωσις του Σωτήρος", Μήλεσι.